

בז א ג מיי פ"ה
מחלוקת גיטין ה"ג
ח סג עשין ו טושיע
ד רמין סימן קל"ט ספי"ג
ד רמין סימן קל"ט ספי"ג
ה"ג טושיע טושיע ספי"ג ר
ס"ד
בז ה מיי פ"ה שם הלכה
ט סמנ שם טושיע
אה"ע סימן קל"ט ספי"ג א
ו' סמנ קל"ט ספי"ג ד:
ז' ר מיי שם סמנ שם
טושיע שם סימן קל"ט
ספי"ג:
י"ח ז' ה ט מיי שם הל'
י' טושיע שם ספי"ג
פ:
י"ב י מיי פ"ה שם הל' ז'
טושיע שם טושיע
אה"ע סימן קל"ט ספי"ג טו
ו' ספי"ג פ:
כ' טושיע שם ספי"ג י:
ב"ל מ' מיי פ"ד מהל'
אישות הלכה כב
סמנ עשין מה טושיע
אה"ע סימן ל"ט ספי"ג ה:
ב"ב ז' מיי פ"ד מהל'
מהלך והלכה א'
סמנ עשין ז' טושיע ט"מ
סימן קב ספי"ג פ:
ב"ג ז' מיי פ"ה מהל'
גיטין הלכה י'
סמנ עשין ו טושיע אה"ע
סימן קל"ט ספי"ג ד' ועין
מנ"מ ו'כ"ד מ:

הגהות רב"ח

(א) גבי והלכתא בכפות.
ר"ב עי' לעיל כ"ב שני בדף
פא:

לענין רש"י

ט. סק"א. שק.

מוסף רש"י

כילוי של לוקח ברשות
מוכר. כגון פסק ותמן
לתוך מדה של לוקח או
מדה במדה של וספק
לכלו של לוקח ויביט על
מוכר קנה, אף לוקח.
כאלו נתן לתוך כסותו של
לוקח (ב"ב פ"ה). שהיתה
קלתה תלויה בה. ואינו
נדרת בקרקע ולכן קונה
לה קלתה דמי להלכה
שקונה בכל מקום ולזה
בה היינו קשורה ומלזה
(שב"ב פ"ב פ"ה). לא על
מקום חיקה. כגון רש"י
גמיה על הקרקע (ס"ח).
טלי גיטין מעטל גבי
קרקע לא אמר כלום.
דבעין ותמן (לעיל כ"ד).
ישן ומשמרתו היה זה
ג. וזהו שם ה' לא על
המשמרת לטעם על
ידי (דשו"ק פ"ד). ניעור
אינו ג. דליא חל
המשמרת לטעם העג
עלמו ואינו דומה לתל
וגורו. די אמרתי חל
משום דקתה חל משמרת
על פי העגלים שגמיה
סביב ויפוח ועל (ס"ח).
והוצר מהלכת לא קנה.
אינה קונה בעגליה לט
לדלו חל היא חלמלת
(ב"ב פ"ג). חל מהלכת
לא שמינין לתקני די
אמרתי חלמלת סגמל צידו.
נגזר חלמל וקניפו אמרתי.
לדל ויהי ויהי חלמל
דלמל כגון קונה לו, לא חלמל מהלכת אמרתי, דשמינין מקרקעי דלמל
ידי, וכל גופיה אמרתי דלמל קני כנסים אוחין (לעיל כ"א). כל שאילו מהלך לא קנה. כלומר כיון שצ"ל לתק, לא חלמל
חלמל הוא ולו קונה חלמל חל (ב"ב פ"ג). בכפות. כגון שהעגל כפות שאלו חלמל לתק, דלמל חלמל (ב"ב פ"ג).

אמקום ברעיה לא קפדי אינשי. לכל הפחות צאצאו וכן צאצוי
המטה: **בגוה** שקלתה תלויה בה. וא"ת ומיפשוט
איכפא מ' מדמלת' כל הי' אמרתי ובהמכור את הספינה (ב"ב דף פ"ה):
רוצה לפשוט מדברי אמרתי ויכול ע"פ לומר דהכל לכוונה מספקא
לחז' אלא דדחו למתי' דלמל נפשוט מינה
א"ע פ' בעלמל כליו של לוקח צאצאו
מוכר קנה הכל לענין ג' דלמלמק
קלתי לא קנה: **מקום** חיקה קניו
דה. וא"ת פשיטא דלא חיקה הוא
ממש יתיה ואומר ר"י דר' יוחנן קשורה
ותלויה ע' ומיירי כשצדיגה נגררין
בלקח והשטח אי' לאו טעמל דמקום
חיקה קניו לה לאו הוא מדי ע' ד
דלינה קשורה ומלזה: **אמאי** ג' עד
שיאמר דה' הא גיטין. ר"י היה מלוקח
לנומן ג' ג' לשאמו לומר הי גיטין וג'
הרי את מותרת לכל אדם כדמשמע
בהמגש (למק דף פ"ה): שהיו רגילים
לומר ג' י' ו' דהס' קשה דלמלמק
(לעיל דף פ"ה). משמע דלפילו לא חלמל
כשר ג' מעדותו של ר' יוחנן כ'
וגדלמל נשמע אמר לעדים ראו ג'
זה וכו' י' ו' דהס' נמו' אמר לק
יגידו לה העדים שהיא מגורשת א'
על פי דהאסה מתגרשת בעל כרחי'
מכל מקום לר' לומר לה הי גיטין
והרי את מותרת לכל אדם שטעם
שהיא מגורשת ולל טהא חזרת
דבעין שהיא משלחה ואינה חזרת
ר'י

הגהות רב"ח

(א) גבי והלכתא בכפות.
ר"ב עי' לעיל כ"ב שני בדף
פא:

לענין רש"י

ט. סק"א. שק.

מוסף רש"י

כילוי של לוקח ברשות
מוכר. כגון פסק ותמן
לתוך מדה של לוקח או
מדה במדה של וספק
לכלו של לוקח ויביט על
מוכר קנה, אף לוקח.
כאלו נתן לתוך כסותו של
לוקח (ב"ב פ"ה). שהיתה
קלתה תלויה בה. ואינו
נדרת בקרקע ולכן קונה
לה קלתה דמי להלכה
שקונה בכל מקום ולזה
בה היינו קשורה ומלזה
(שב"ב פ"ב פ"ה). לא על
מקום חיקה. כגון רש"י
גמיה על הקרקע (ס"ח).
טלי גיטין מעטל גבי
קרקע לא אמר כלום.
דבעין ותמן (לעיל כ"ד).
ישן ומשמרתו היה זה
ג. וזהו שם ה' לא על
המשמרת לטעם על
ידי (דשו"ק פ"ד). ניעור
אינו ג. דליא חל
המשמרת לטעם העג
עלמו ואינו דומה לתל
וגורו. די אמרתי חל
משום דקתה חל משמרת
על פי העגלים שגמיה
סביב ויפוח ועל (ס"ח).
והוצר מהלכת לא קנה.
אינה קונה בעגליה לט
לדלו חל היא חלמלת
(ב"ב פ"ג). חל מהלכת
לא שמינין לתקני די
אמרתי חלמלת סגמל צידו.
נגזר חלמל וקניפו אמרתי.
לדל ויהי ויהי חלמל
דלמל כגון קונה לו, לא חלמל מהלכת אמרתי, דשמינין מקרקעי דלמל
ידי, וכל גופיה אמרתי דלמל קני כנסים אוחין (לעיל כ"א). כל שאילו מהלך לא קנה. כלומר כיון שצ"ל לתק, לא חלמל
חלמל הוא ולו קונה חלמל חל (ב"ב פ"ג). בכפות. כגון שהעגל כפות שאלו חלמל לתק, דלמל חלמל (ב"ב פ"ג).

שם לווי אבל אית ליה שם לווי אע"ג דלא
גבוה עשרה ואע"ג דלאו הוא ארבע אמות:
אפילו הוא עמה במטה כו': אמר רבא לא
שנו אלא במטה שלו אבל במטה שלה
מגורשת תניא נמי הכי רבי אליעזר אומר
במטה שלו אינה מגורשת במטה שלה
מגורשת ובמטה שלה מגורשת כליו של
לוקח ברשות מוכר הוא שמעת מינה הלוי
של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח לא צריכא
דגבוה עשרה והאיכא מקום כרעי אמקום
כרעי לא קפדי אינשי: לתוך חיקה או לתוך
קלתה מגורשת: אמאי כליו של לוקח ברשות
מוכר הוא אומר ר' יהודה אמר שמואל כגון
שהיתה קלתה תלויה בה וכן אמר ר' אלעזר
אמר רבי אושעיא כגון שהיתה קלתה תלויה
בה ור' שמעון בן לקיש אמר קשורה אע"פ
שאינה תלויה רב אדא בר אבהו אמר כגון
שהיתה קלתה מונחת לה בין ורבותיה רב
משרשיא בר רב דימי אמר כגון שהיה בעלה
דמוכר קלתות ר' יוחנן אמר מקום חיקה קניו
לה מקום קלתה קניו לה אמר רבא מ"ט דר'
יוחנן ילפי שקלין אדם מקדי' על מקום

הגהות רב"ח

(א) גבי והלכתא בכפות.
ר"ב עי' לעיל כ"ב שני בדף
פא:

לענין רש"י

ט. סק"א. שק.

מוסף רש"י

כילוי של לוקח ברשות
מוכר. כגון פסק ותמן
לתוך מדה של לוקח או
מדה במדה של וספק
לכלו של לוקח ויביט על
מוכר קנה, אף לוקח.
כאלו נתן לתוך כסותו של
לוקח (ב"ב פ"ה). שהיתה
קלתה תלויה בה. ואינו
נדרת בקרקע ולכן קונה
לה קלתה דמי להלכה
שקונה בכל מקום ולזה
בה היינו קשורה ומלזה
(שב"ב פ"ב פ"ה). לא על
מקום חיקה. כגון רש"י
גמיה על הקרקע (ס"ח).
טלי גיטין מעטל גבי
קרקע לא אמר כלום.
דבעין ותמן (לעיל כ"ד).
ישן ומשמרתו היה זה
ג. וזהו שם ה' לא על
המשמרת לטעם על
ידי (דשו"ק פ"ד). ניעור
אינו ג. דליא חל
המשמרת לטעם העג
עלמו ואינו דומה לתל
וגורו. די אמרתי חל
משום דקתה חל משמרת
על פי העגלים שגמיה
סביב ויפוח ועל (ס"ח).
והוצר מהלכת לא קנה.
אינה קונה בעגליה לט
לדלו חל היא חלמלת
(ב"ב פ"ג). חל מהלכת
לא שמינין לתקני די
אמרתי חלמלת סגמל צידו.
נגזר חלמל וקניפו אמרתי.
לדל ויהי ויהי חלמל
דלמל כגון קונה לו, לא חלמל מהלכת אמרתי, דשמינין מקרקעי דלמל
ידי, וכל גופיה אמרתי דלמל קני כנסים אוחין (לעיל כ"א). כל שאילו מהלך לא קנה. כלומר כיון שצ"ל לתק, לא חלמל
חלמל הוא ולו קונה חלמל חל (ב"ב פ"ג). בכפות. כגון שהעגל כפות שאלו חלמל לתק, דלמל חלמל (ב"ב פ"ג).

שם לווי אבל אית ליה שם לווי אע"ג דלא
גבוה עשרה ואע"ג דלאו הוא ארבע אמות:
אפילו הוא עמה במטה כו': אמר רבא לא
שנו אלא במטה שלו אבל במטה שלה
מגורשת תניא נמי הכי רבי אליעזר אומר
במטה שלו אינה מגורשת במטה שלה
מגורשת ובמטה שלה מגורשת כליו של
לוקח ברשות מוכר הוא שמעת מינה הלוי
של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח לא צריכא
דגבוה עשרה והאיכא מקום כרעי אמקום
כרעי לא קפדי אינשי: לתוך חיקה או לתוך
קלתה מגורשת: אמאי כליו של לוקח ברשות
מוכר הוא אומר ר' יהודה אמר שמואל כגון
שהיתה קלתה תלויה בה וכן אמר ר' אלעזר
אמר רבי אושעיא כגון שהיתה קלתה תלויה
בה ור' שמעון בן לקיש אמר קשורה אע"פ
שאינה תלויה רב אדא בר אבהו אמר כגון
שהיתה קלתה מונחת לה בין ורבותיה רב
משרשיא בר רב דימי אמר כגון שהיה בעלה
דמוכר קלתות ר' יוחנן אמר מקום חיקה קניו
לה מקום קלתה קניו לה אמר רבא מ"ט דר'
יוחנן ילפי שקלין אדם מקדי' על מקום